

NABIEGAĆ (2) *vb impf*

Oba a jasne, e pochylone.

praes 3 pl nabiégają (1). ◇ praet 3 pl m pers nabiégali (1). ◇ [imp 3 sg niechaj nabiegą.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Biegnąc wpadać; incurrere Cn [na co] (1)* : ludzie pogańscy/ tylko dla flawy fwey ná wielkie niebezpieczeństwá á prawie ná śmierć ciáła fwe wydawali/ ná działá nabiégali/ przez woyská fie przebijáli/ ná mury y w ognie wkákowali. *RejZwierc* 167v.

2. *Uporczywie nachodzić, dopominać się usilnie [kogo o co] (1)* : Azac o te pożyczki nie nabiégaią mię: Rzadki dzień, żeby kilká ich v mnie nie było. *CiekPotr* 44.

3. *[Przychodzić:*

nabiegać co: Hifzpáni/ cíby pomórskie kraie/ co wátleyfze nabiégali/ y pośiádáli *GrabZdanie* C2.

Przen:

nabiegać na kogo: To fą naiwdzięcznieyfsze dobrodzieyftwá/ które fą gotowé/ które fámé ná nas nabiégaią *SenekaGórn* 62.

Szereg: »nie ukazować się ani nabiegać«: Niechay będzie podobny zápamiętálemu. Pamięć iego/ niechay fie w niczym nie vkázuie/ áni fámá nabiéga. *SenekaGórn* 360.]

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

Cf NABIEGANIE